

[Paul Møller.]

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger om disse forslag. Vi får jo en rundé til, en første behandling til, i dette forår, før vi siger farvel til hinanden, når merværdiafgiften kommer frem. Så får vi atter brug for vore talegaver — havde jeg nær sagt — men også brug for at prøve på at se på disse ting i sammenhæng. Jeg vil kun gøre den bemærkning i dag, at vor stilling til de forslag, der her ligger, naturligvis også er afhængig af, om man virkelig mener, at der skal ses bort fra merværdiafgiftens forbrugsbegrænsende virkning inden for dette finansår.

Hvis merværdiafgiften træder i kraft den 1. januar 1966, kommer der ingen penge i statskassen fra forbrugerne — det kan godt være, at den højtærede finansminister finder på noget med importtøerne, men fra forbrugerne kommer der ingen penge. Men de skal begynde at betale fra den 1. januar 10 pct. på alle deres køb, hvis det er en 10 pct.s afgift, den højtærede finansminister stiler imod. Det vil sige, at de skal aflevere 800 mill. kr. ud over, hvad engrosomsen indbringer, i det første kvartal. Det vil sige, at vi oven på de skatte- og afgiftsforhøjelser, som vi i år har gennemført, på op mod 3 milliarder kr., hvoraf de 1.200 mill. kr. skal være direkte overskud, skal have en forbrugsbegrænsning på 800 mill. kr. i dette finansår. De kommer ganske vist først ind til finansministerens konto i hans bogholderi i næste finansår, men det er jo ikke afgørende for forbrugsbegrænsningen i samfundet. Den forbrugsbegrænsning, man tilsigter, er altså på 2.000 mill. kr., hvis man vil have merværdiafgiften igennem. Tror man virkelig. . . . (Afbrydelse). . . . Nej, det bliver ikke dobbelt. De 1.200 mill. kr. her er der ikke nogen der tror falder bort, bortset fra engrosomsen. Ellers falder ingenting bort. Den store merværdiafgift skal give over 4 milliarder kr. på årsbasis, det vil sige over 1 milliard kr. hvert kvartal. Men så går engrosomsen fra. Derfor siger jeg: det bliver til omkring 700-800 mill. kr. i hvert kvartal eller omkring 1.700-2.800 mill. kr. på årsbasis, som bliver tilbage.

Nu kan finansministeren og jeg jo godt fortsætte denne diskussion, men jeg tror, at når han kommer frem til tallene og får gennemført merværdiafgiften, vil han se,

at disse tal stadig væk holder stik. Men får finansministeren ret i, at det kun skal være 700 mill. kr., der skal lægges oven på de 1.200 mill. kr., gør det ikke resultatet mindre. Og så er det, jeg spørger: tror man virkelig ikke, at man i stedet for at hæmme nærer inflationen og omkostningsstigningerne og prispresset her i landet igennem de foranstaltninger, man gennemfører fra måned til måned her i det høje ting?

Baunsgaard: Det ærede medlem hr. Henry Christensen sagde i sit indlæg, at der var usikkerhed omkring den økonomiske ledelse. Jeg er ikke helt uenig med det ærede medlem i, at der er en vis usikkerhed, men jeg må sige, at det forbavser mig, at det ærede medlem slet ikke har nogen forståelse af, at de to store oppositionspartier har bidraget til denne usikkerhed i befolkningen ved deres, jeg fristes til på trods af det ærede medlem hr. Poul Sørensens udtalelse på det konservative repræsentantskabsmøde at sige: rent negative holdning. Har det ærede medlem, har de to partier slet ingen forståelse for, at hvis man vil føre ansvarlig politik under en mindretalsregerings vilkår, så kan man ikke, som det ærede medlem hr. Henry Christensen gjorde det her i dag, stå op og sige: der er jo ikke uenighed om omfanget af den økonomiske opgave, der er ingen uenighed om nødvendigheden af et kasseoverskud af den størrelse, regeringen har nævnt — og så samtidig sige nej til mere end halvdelen af det, regeringen har foreslået, og ikke føle sig forpligtet til at stille bare ét eneste forslag selv. Det er negativ nej-politik, og det er desværre også det eneste, det er.

Vi står over for at skulle tage stilling til nye afgifter, som isoleret bedømt formentlig ikke ret mange af os ville have sympati for; men disse afgifter lader sig overhovedet kun bedømme, når man ser dem i sammenhæng med den opgave at tilvejebringe den balance imellem stigningstakten i forbrug og i produktion, som ikke mindst de konservative og venstre så stærkt fremhæver ikke er til stede. Jeg har før sagt og skal da gerne gentage det, at man også efter min opfattelse fra regeringens side har bidraget til at skabe usikkerhed derved, at man er kommet så stykkevis med sine anvisninger. Den højtærede finansminister havde for-